

WIJKANDER, ANDERS

**Tacksägelse : [Rubr.] [Över Carl Johan
Adlercreutz.]**

Stockholm
1815

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

[ADLERCREUTZ, C. J.]

or WICKANDER, A.

Ex. A.

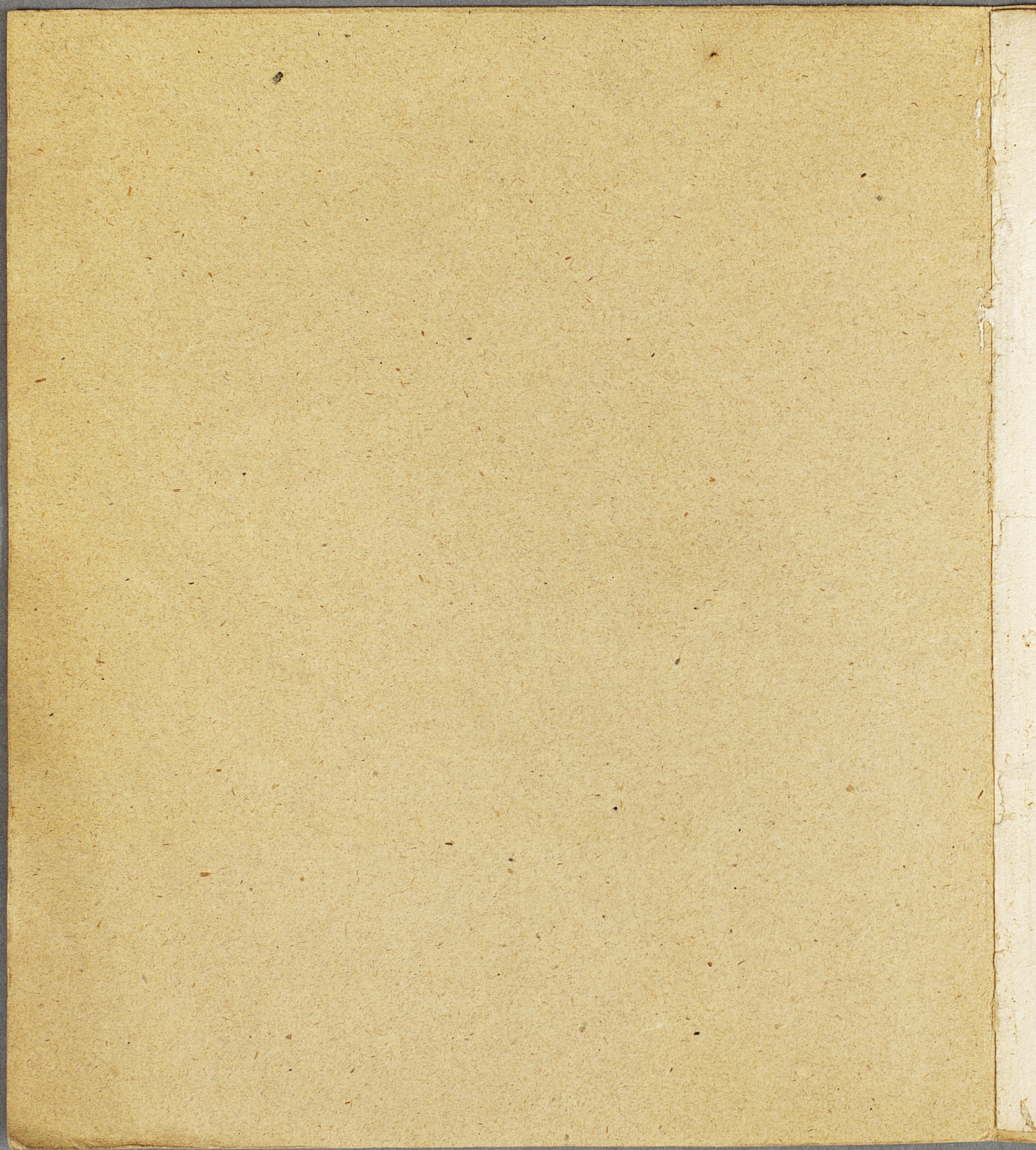
list.

So.

Monog.

(B)

1700-1829

Tacksägelse.
ÖVER CARL JOHAN ADLERCREUTZ
av

hist. Sv.
Monogr.
(Bn)

WIKKANDER, ANDERS.

Gud, den Evige och Allrådande, har behagat från detta förgångliga hådankalla: Kongl. Maj:ts Högstbetrodde Man, En af Rikets Herrar, Stats-Rådet, Generalen, Krigs-Academiens Cancellar, Riddaren och Commendeuren af Kongl. Maj:ts Orden, Riddaren af Svärds-Ordens Stora Kors, Första Classen, Riddaren af Fransyska Stora Örnstecknet, af Kongl. Preussiska Svarta och Röda Örn, Kejsarliga Ryska Alexander Newskys och St. Georgs-Ordens Andra Class och Commendeuren af Kejsarliga Österrikiska Mariæ Theresiæ-Orden, Högvalborne Grefve, Herr CARL JOHAN ADLERCREUTZ, i en ålder af 57 år, 5 månader och 24 dagar.

Så har en Man, lika vörtnadsvård af förtjenster, som prydd af Åre-tecken, nedlagt sina Embeten, sina Vapen och slutat ett af lysande bragder utmärkt lif. De sållsynta dygder, genom hvilka han uppstigit till de högsta årestållen, åro, från palatset till hyddan, allmänt kända. Igenom hans bortgång har Fosterlandet förlorat en Försvarare, som det sållan ågt och sållan skall åga — en Anförare, som inga faror fruktat, den inga svårigheter afskräckt och som i våra inhemska vådor och utvertes krig, framställt sig såsom en borgen för vår frälsning och heder — en Hjelte, som i spetsen för härarna alltid årorikt fäktat för Sveriges sjelfständighet, segrat öfver dess fiender och genom kraften af sin rådighet och sitt mod, råddat dess tillvarelse på yttersta branten af dess undergång. Igenom hans bortgång, har en åldrig och god Konung förlo-

rat en af sina mest bepröfvade Råds-Herrar, hvilken, alltid lika öm om Medborgares rätt, som strång för helgden af deras förbindelser, aldrig missleddes af egennyttans frestelser, aldrig kände någon annan regel för sina handlingar, än Lagens och samvetets föreskrifter. Igenom hans bortgång, har vår Dyre Kron-Prins förlorat en trogen Rådgifvare, en pålitlig Verkställare af sina befallningar, och hvad som ömmast är för Hans hjerta, en Vän, som, under en nyss förfluten bullersam tid, med Honom delat så många omsorger, så många faror och så mycken förtjenst af ett frälsadt Lands upphøjelse till anseende, välstånd och magt. Igenom hans bortgång, har Samhället förlorat en Statsman, som med sin vidt omfattande verknings-förmåga, bestridt dess viktigaste värf, och som, i sitt snille och i sin stadgade erfarenhet, aldrig saknade utvägar, äfven i de mest bekymmerfulla ställningar. Ja! en Man, som uppoffrade hela sin tid och alla sina själs- och kroppskrafter, åt fordringarna af de höga kall, dem Konungens förtroende och Medborgares högaktning åt honom uppdragit. — Oersåttlig är Hans förlust och uppriktig är den sorg, som tidningen om hans fränfalle utbreder i alla de kretsar, der han lyste och gagnade med sina ypperliga egenskaper. Hans vackra efterdömen skola hos en efterverld lefva i en evig åminnelse. Hans namn skall genom tidehvarfven åga ett utmärkt rum bland Sveriges odödliga Män.

Måtte Hans anda hvila öfver dem, som gå att våga lif och blod för ett älskadt Fosterland — öfver dem, som efter Honom emottaga vården af krigsmagtens mest granlaga angelägenheter — öfver dem, som blifva Thronens stöd, Regentens Rådgifvare och Frihetens Försvarare — öfver dem, som, i en betydligare del, se millioners välfärd i sina händer!

Tidigt borttrycktes han från det Allmänna, som på honom byggde många af sina återstående förhoppningar. — Annu tidigare från sitt Hus, der hvarken vördnadens förböner, eller vänskapens önskingar, eller öm-

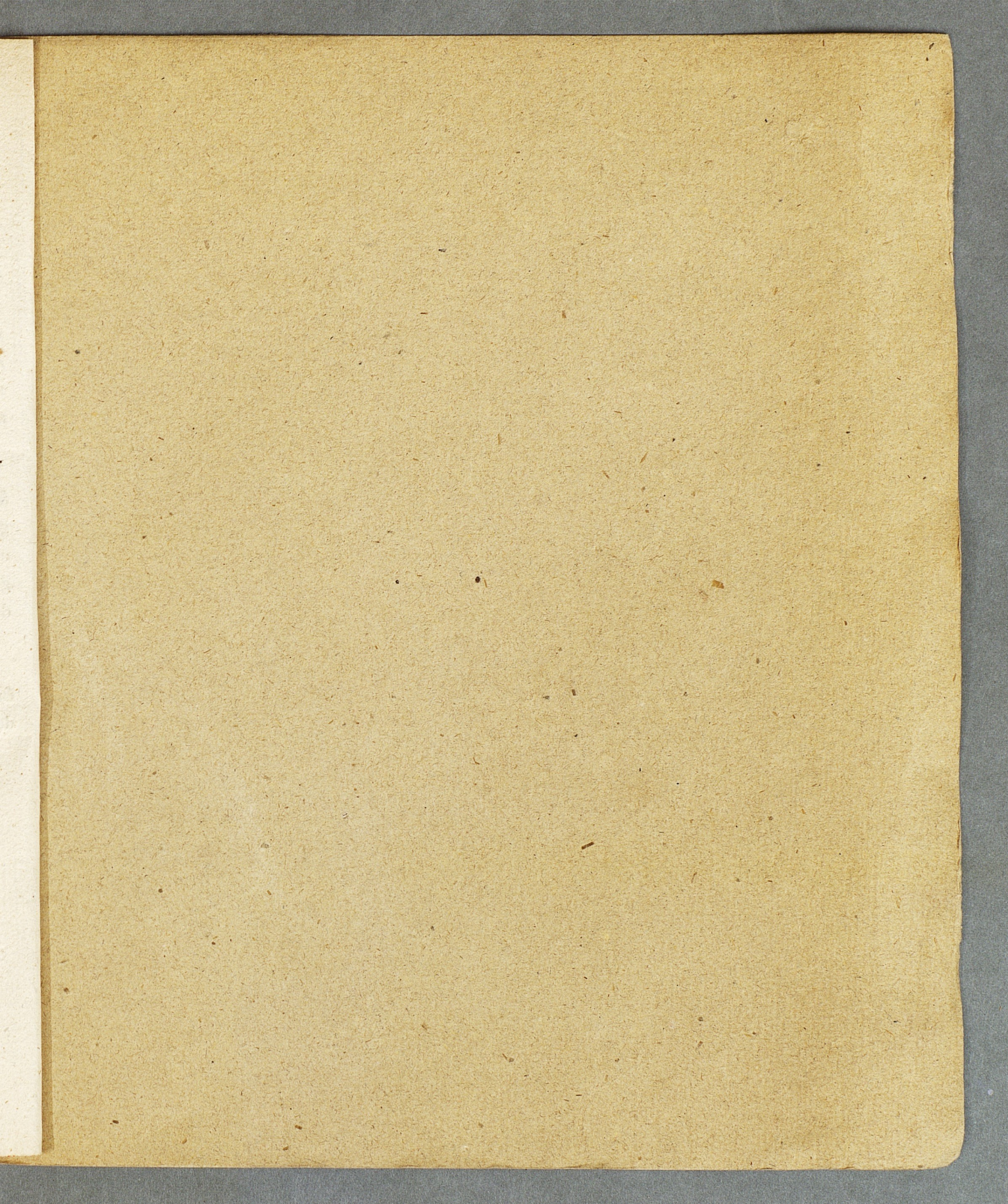
hetens rop, eller oskuldens tårar, kunde fördröja afskedets bedröfliga stund — der en i djupaste sorg försänkt vördad Maka och Sex Honom vördiga och lofvande Barn, bittert begråta hans oförmodade bortgång och sin oersåttliga förlust af en Öm Man och en huld Fader. Mätte smärtan af deras sorg något mildras genom det allmänna deltagandet! — För dem var hans lifstid för kort. — Men — han har lefvat nog för sig sjelf, nog för sina bedrifter, nog för sin ryktbarhet, sin åra, sitt namn och sina efterdömen. Han är nu undan alla oblida omdömen, undan misstroendet, afunden och stormarna. Han oroas icke mera dervid. — Han strider icke mer. — *Han har kämpat en god kamp.* — Han har vunnit den sista afgörande segern.

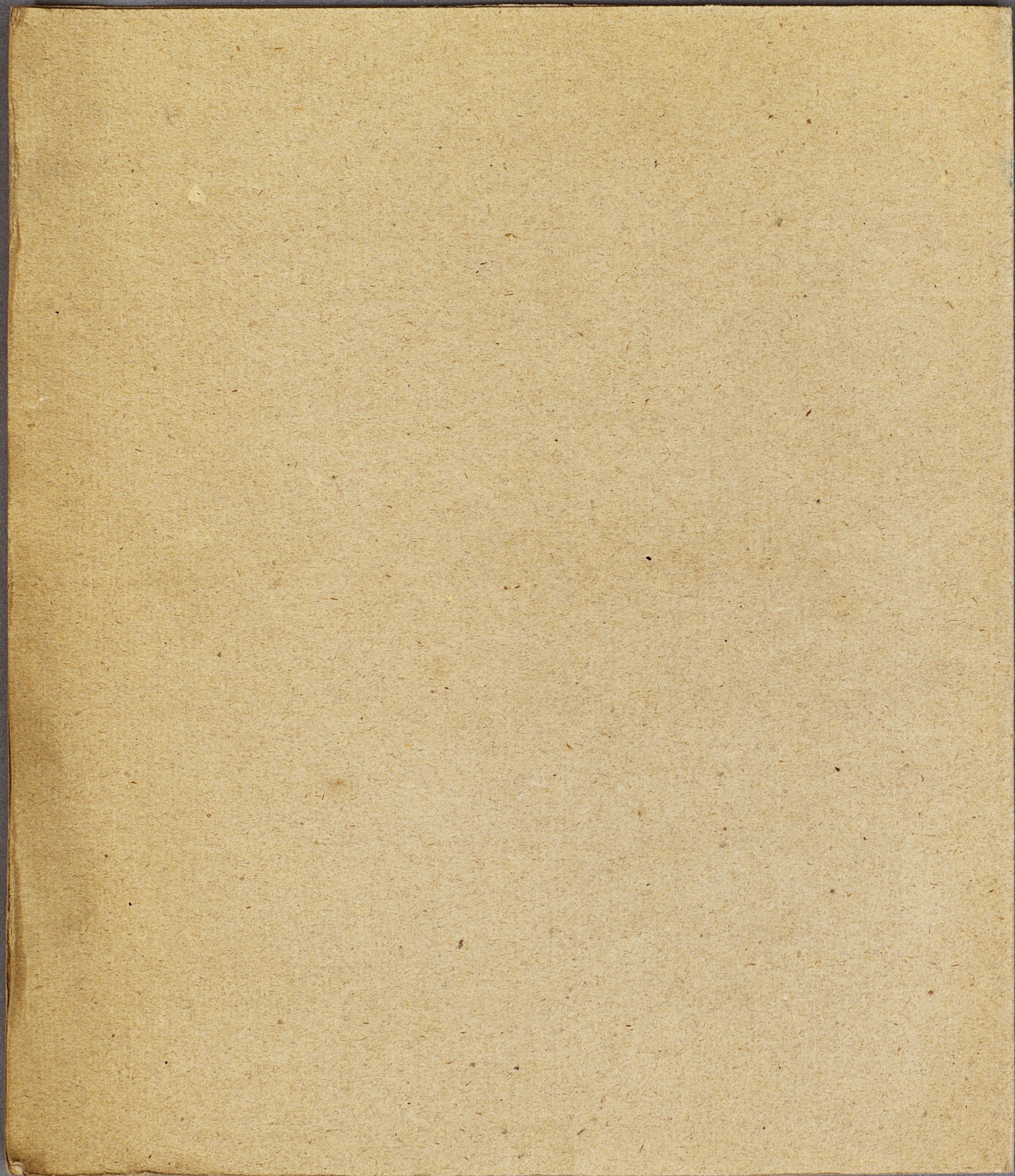
Ja! Sedan han på jorden fullbordat sina värf, uppnått en sållsynt åra och erhållit de första Nådebevisningar af Samtidens största Monarker, gick han den 21 i denna månad, följd af samvetets frid och Christendomens förhoppningar, för att af alla Konungars Konung mottaga de högste belöningarna, som jorden icke kunde gifva, i den lyckligare verld, dit *hans gerningar följa honom efter.*

Med undergifvenhet för Guds behag, vörde vi Hans Styrelse, och önske oss Nåd, att så tänka på vår egen förestående bortgång, att när döden kallar oss, vi må vara beredde till en salig hådanfärd!

STOCKHOLM,

Tryckt hos OLOF GRAHN, 1815.

www.books2ebooks.eu